

Prenumerata na GAZETĘ LWOWSKĄ z DODATKAMI, łącznie z DODATKIEM TYGODNIOWYM wynosi na kwartał od 1. października następująco:

We Lwowie odbierając 4 zlr. 15 kr.

Przesyłka na prowincye 4 zlr. 40 kr.

z dodaniem 3 kr. na stempel kto żąda osobnego kwitu; a nadto Dominia, Magistraty i wszelkie Władze, iż nie przyjmują niefrankowanych listów, załączają tyle należytości ile przestanie kwitu pocztą na ich odległość wynosi.

Unikając zwłoki raczą Szanowni Abonenci przed upływem bieżącego miesiąca zamówić przesyłkę Gazety adresując franco wprost

Do Redakcyi Gazety Lwowskiej — Ulica Ormieńska Nr. 347.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Anglia. — Francya. — Włochy. — Niemce. — Prusy. — Królestwo Polskie. — Dania. — Szwecya i Norwegia. — Wiadomości handlowe.

Monarchya Austryacka.

Sprawy krajowe.

(Bliższe wiadomości z Tryestu i Wenecyi o wjeździe N. Pana do tych miast.)

Wiedeń, 17. września. Z Tryestu i Wenecyi nadchodzą bliższe wiadomości o wjeździe Najjaśniejszego Pana. Przybycie do pierwszego miasta nastąpiło 13go o pół do siódmej wieczór. Wszystkie domy były świetnie przyozdobione, a liczne tłumy ludu witały miłościwego Monarchę hucznie okrzykami: Niech żyje! Z nadzwyczajną szybkością poczyniono wszelkie przygotowania do iluminacyi, a pod wieczór były główne ulice miasta, mianowicie ze strony portu rzesisto oświetlone. Jego ces. Mość zaszczycił Swą obecnością pierwsze przedstawienie opery „Macbeth,” jednak jeszcze przed końcem drugiego aktu odplynał przygotowanym paropływem do Wenecyi i zawiął skoro świt do portu Malamocco. Wszystkie balkony licznych pałaców na wielkim kanale były najpiękniejszymi kobiercami przystrojone, a laguny wytwornymi gondolami okryte. Na placu ś. Marka stało wojsko w paradzie. Feldmarszałek hrabia Radetzky, feldzeugmeister Hess i jenerał-major Benedek przyjmowali Jego ces. Mość na brzegu a przy wniściu na plac ś. Marka duchowienstwo. Po zlustrowaniu wojska i wysłuchaniu mszy św. pojechał Jego ces. Mość śród głośnych wiwatów nieprzeliczonej publiczności do stacyi kolei żelaznej, udając się w dalszą podróż do Werony.

(Dekoracye.)

Wiedeń, 17. września. JCK. Mość raczył najwyższem postanowieniem wachmistrzowi Jerzemu *Miss*, kapralom *Fikelscher* i Janowi *Schmidt* czwartego pułku zandarmeryi, tudzież gefreitrowi *Thaczuk* pułku piechoty księcia Parmy nr. 24, którzy się podczas wezbrania wody w Watra Dorna, Kimpolung i Gurahomora z niebezpieczeństwem własnego życia daniem pomocy odznaczyli, nadać srebrny krzyż zasługi z koroną; — następnie zandarmom *Soltyskiwiczowi*, *Kaczmarowskiemu*, *Pieczykowskiemu* i *Lenzowi*, dalej szeregowcom *Ryszka* i *Rottar* namienionego pułku piechoty, którzy się z równem poświęceniem do tego przyczyniali, srebrny krzyż zasługi, — a szeregowcom *Feliksowi Bujanowskiemu* pułku piech. barona Sivkovich nr. 41., za okazaną odwagę w wielu zaczepkach nieprzyjacielskich, srebrny medal za waleczność, i z szczególniejszej łaski zezwolić, aby temu ostatniemu ze względu na jego smutne położenie przez utratę prawej nogi, pensyę połączoną z tym medalem, zacząwszy od 9. lutego 1849 wypłacano. (W.Z.)

(Wiadomości potoczne z Wiednia z d. 16. i 17. września.)

Wiedeń, 16. września. Listy z Medyolanu donoszą, że Jego Mość Cesarz po powrocie do Wiednia wyda akt amnestyi dla wychodźców włoskich. To jednak jest rzeczą pewną, że w rządzie tamtejszym ułożono w najnowszym czasie spisy proskrybowanych wychodźców, bez wątpienia dlatego, by je przedłożyć Jego ces. Mości.

— Jego cesarzewicz. Mość arcyksiążę Albrecht udał się do Pragi, by oddać komendę następcy swemu. Z Pragi wyjedzie Jego cesarzewicz Mość do Pesztu, by objąć wysoką posadę wojskowego i cywilnego gubernatora.

— Przypadki, że młodzi ludzie z lepszych stanów życzą sobie wstąpić do c. k. marynarki, wydarzają się teraz tak często, że wiele takich podań nie uwzględniono. Naczelnny komendant marynarki Fml. hr. Wimpffen wydał teraz rozporządzenie, że młodzi ludzie posiadający szczególną zdolność do służby morskiej mogą być przyjęci, chociaż nie ma opróżnionej posady.

— Z dniem 1. listopada r. b. wejść ma we wszystkich c. k. konsularnych urzędach w wykonanie nowy przepis, wydany dla usymplikowania obliczeń należytości konsularnych przy austryackich ces. urzędach konsularnych i regulacyi ich zgodnie z pozycyami wprowadzonej z dniem 1. stycznia 1847 taryfy konsularnej.

Objęte tym przepisem obszernie postanowienia, mianowicie co do terminu przypadających należytości, oznaczenia tax i manipulacyi przy ich poborze, tudzież co do funkcyi szczególnych urzędników w tej mierze zatrudnionych, mają przedewszystkiem służyć ku większemu zabezpieczeniu zastrzeżonego państwu poboru odnoszących się dochodów, tudzież ku utrzymaniu ewidencyi i dla ułatwienia poboru należytości w szczególnych urzędach konsularnych. Z drugiej zaś strony zaprowadzono niektóre zmiany w istnących potąd tego rodzaju przepisach, by tym sposobem sprowadzić praktyczne ułatwienie obrachunku. Ważniejsze w tym względzie zmiany są następujące: 1) Zaprowadzenie całorocznego obrachunku; 2) przesłanie rejestrów boletowych i zaopatrzenie urzędów konsularnych w drukowane tabele poborowe i wykazy rachunkowe, i w związku z tem 3) zaniechanie obrachunku należytości za arkusze drukowane. — Ces. konsulata mają na przyszłość rozdawać pomiędzy wszystkie podwładne urzęda konsularne i organa potrzebną liczbę drukowanych arkuszy, zbywający zaś zasób ich przechowany być ma na uzupełnienie z czasem zużytych lub zatraczonych egzemplarzy, i dla rozdania w razie potrzeby pomiędzy nowo zaprowadzone urzęda.

— Podczas odbytego na dniu 16. b. m. czternastego losowania banknotów niemieckich wyciągnięto seryę z literą Z. banknotów po 10 kr. Według tego można każdy literą Z. oznaczony banknot niemiecki po 10 kr. zacząwszy od 16. listopada 1851, w ciągu dwóch miesięcy na 6 kr. w srebrze i 4 kr. w monecie miedzianej w wyznaczonej do tego kasie w Wiedniu (Herrengasse nied. österr. ständ. Gebäude) a w krajach koronnych w głównych kasach wymieniać. Zresztą wylosowane te banknoty będą po upływie powyższego terminu równie jak niewylosowane, we wszystkich kasach publicznych jeszcze ciągle zamiast gotówki przyjmowane.

— Urzędowy *Sieb. Bote* zawiera rozporządzenie c. k. wojskowego i cywilnego rządu z przyczyny zabiegów, jakich się dopuszczają cechy, ustanawiając dowolnie uchwałą cechową ceny za wyroby, i zakazując pojedynczym majstrom pod znaczną karą, aby swoim kupcom po mniejszej cenie nie odstawali roboty, jak tylko po takiej, jaką cech postanowił. Ze względu na takie arbitralności wydano do wszystkich cechów koronnego kraju Siedmiogrodu jak najściślejszą przestrożę, aby się od takiego bezprawia, a mianowicie od samowolnego wyznaczania cen za robotę wstrzymały, a gdzie to już istotnie nastąpiło, takowe natychmiast zniosły, — a to tem pewniej, że krajowy rząd postanowił za każdy taki przypadek, gdy dojdzie do jego wiadomości, przestępcę surowo ukarać, — a w potrzebnym razie nawet przeciw renitującemu cechowi z prawną surowością postąpić.

— Dnia 2. września zalała miasto *Schaessburg* powódź, jakiej najstarsi mieszkańcy tamtejsi niezapamiętają. Przeszło dwie trzecie części miasta stało w wodzie przez wezbranie potoków i wylew rzeki Kokel, przyczem kilka osób utonęło. Szkoda w budynkach i innym majątku jest dość znaczna. Oprócz tego przerwana została komunikacya nietylko w mieście, gdzie woda pozrywała mosty i kładki, lecz także i na pocztowych gościuicach, gdzie powódź zburzyła kilka mostów i naniosiła z gór znaczne zasypania.

W ciągu przyszłego miesiąca sprzedana będzie w Peszcie przez publiczną licytacyę literacka spuścizna i księgozbiór zmarłego w Granie przed kilkoma laty dr. *Rumy*. Gazeta Peszteńska zwraca uwagę szczególnie zbieraczy autografów na jego zbiór listów liczący do kilku tysięcy listów oryginalnych, a między innymi także autografy Cesarza Aleksandra, króla Fryderyka Wilhelma III., króla i królowej Bawaryi, Maksymiliana Józefa i Karoliny itd.

— Z dniem 16. września r. b. rozpoczynają się jazdy pakto-we na „Lago maggiore“ paropływu „Radetzky“, należącego do c. k. floty wojennej. Jazdy te odbywać się będą jak na teraz tylko do wybrzeża austriackiego i szwajcarskiego, a paropływ odbijać ma codziennie prócz niedziel o 6. godzinie zrana z *Laveno* do *Sesto Calende* z odwiedzaniem po drodze stacyi *Ispra* i *Angera*. Dolna zaś jazda odbywać się będzie ku północy, a po zwiedzeniu stacyi *Porto Luino*, *Maccaigno inferiore*, *Pogio*, *Brisago*, *Locarno* i *Magadino* nastąpi powrót paropływu o 5. godzinie popołudniu znowu do *Laveno*.

— Dowiadujemy się za rzecz pewną, pisze *lit. koresp. austr.*, że do dnia dzisiejszego (17. września) subskrybowano już do 43 milionów na nową pożyczkę, do którejto sumy niewliczono jeszcze krajów zagranicznych i odleglejszych miast prowincjonalnych. W ogóle można ze wszystkiego wnosić, że pożyczka jest już prawie pokryta, i że odnosząca się operacja finansowa udała się szczęśliwie.

— Również i z Węgier nadeszły zaspokajające doniesienia o przystąpieniu tamtejszych mieszkańców i korporacji do pożyczki skarbowej. Mimo to, że kraj ten nie otrząsł się jeszcze całkiem ze skutków zawichrzenia, okazała się tam jednak wielka gorliwość na korzyść rozpoczętej operacji finansowej, a mianowicie wyszczególniają się w tej mierze Izraelci, zacierając tym sposobem niektóre przykre wspomnienia z czasów niedawnych.

— Wczoraj w południe (17. września) subskrybowano w Tryescie na rzecz nowej pożyczki 1,373,000 złr. m. k.

— Król. pruski generał jazdy, *Wrangel*, przybył tutaj, i udaje się w dalszą podróż do ces. nadwornego obozu we Włoszech.

(Kurs wiedeński z 19. września 1851.)

Obligacje długu państwa 5% — 93⁹/₁₆; 4¹/₂% — 82¹/₄; 4% — 4% z r. 1850 —; 2¹/₂% —; wylosowane 3% — Losy z r. 1834 —; z roku 1839 — 303³/₄. Więd. miejsko bank. 2¹/₂% —. Akcje bankowe 1229. Akcje kolei północ. 1492¹/₂. Głognickiej kolei żelaznej 670. Odenburskie —. Bu-dwejskie —. Dunajskiej żeglugi parow. 545. Lloyd —.

Anglia.

(Komisyja wystawy rozseła ilustrowane kopie sprawozdania sądu przysięgłych. — Niebezpieczeństwo królowej podczas jazdy koleją w Newcastle. — Expedycya dla odszukania kapitana Franklina.)

Londyn, 12. września. Król. komisya wystawy postanowiła rozesać do wszystkich narodów, które miały udział w wystawie przemysłowej, ilustrowane kopie sprawozdania sądu przysięgłych. Zawarte w tém sprawozdaniu rysunki będą przedstawiać najznakomitsze artykuły, którymi każdy naród się odznaczył, i wszelkie wyroby — wyszczególnione w wyroku przysięgłych. W tym zamiarze porozumiała się komisya królewska z panem Henemannem i dodała mu do pomocy dwóch znakomitych fotografów z Paryża, pp. Marlin i Ferliers. Artyści ci rozpoczęli już prace swoje; dotychczasowe rezultaty ich odznaczają się podziwieniami godną doskonałością, chociaż co do odcisku są nieco za słabe, tak jak gdyby prace te w zeszłym roku jeszcze wykonane były.

— Dzienniki wspominają o wielkiem niebezpieczeństwie, w którym znajdowała się królowa przed kilkoma dniami w Newcastle. Kolej w tém miejscu idzie przez rzekę Tyne, której brzegi nader wysokie połączone są mostem i wiaduktem; z mostu zatacza się kolej w łuk o bardzo małej średnicy i wszystkie pociągi muszą tu iść powolęj, aby niewymknąć się z kolei. Podczas ostatniej jazdy królewskiej nieużyto tego środka ostrożności; gdy pociąg wznosił się już do największej wysokości i prawie unosił się w powietrzu ponad domami i szumiącymi nurty rzeki Tyne, doznał wtedy kilkakrotnie tak gwałtownego wstrząśnienia, że obawiano się przez chwilę, aby wszystko niezleciało w przepaść. W pociągu tym znajdowała się królowa, księżę Albert, następca tronu, księżniczka królewska, jej młodszy brat i lord John Russel dla przedsięwzięcia wiadomej wycieczki do Szkocyi.

— Kapitan okrętu p. Penny, dowodzący jak wiadomo okrętem „Lady Franklin“, należącym do arktycznej ekspedycyi śledczej, przybył wczoraj zrana do Londynu, i przywiózł z sobą depeze od kapitanów Austin i John Ross, którzy w okolicach polarnych tę samą misyę wypełniają, t. j. szukają śladów po ekspedycyi Sir Franklina. Ostatnie depeze są z 12. sierpnia 1851.

Te doniesienia nowe są niestety niebardzo pocieszające; kapitan Penny, który w lecie 1850 robił poszukiwania około cieśniny Wellington, znalazł najpierwszy na wyspie Beachy ślady ekspedycyi Sir Franklina, która tam, jak się słusznie domyślano, odbywała stacyę zimową w latach 1845—1846; lecz pomimo wszelkich poszukiwań niezdolano odkryć najmniejszego znaku pod względem kierunku, w którym się udał kapitan Franklin.

Załogi wszystkich okrętów ekspedycyjnych cieszą się jak najlepszym zdrowiem; od czasu odpłynięcia z Anglii wydarzył się tylko jeden przypadek śmierci.

Dalsze poszukiwania floty ekspedycyjnej, składającej się z 4 okrętów, mają być teraz przedsiębrane w kierunku cieśniny Jones; wszelako odwieczne lodowce tych okolic są prawie niezwalczoną przeszkodą dla usiłowań ludzkich, którym tylko nadludzka odwaga żeglarzy angielskich, umiających znosić i głód i wszelkie trudy — opierać się zdoła. Większą część podróży trzeba tam odbywać samiami.

(*Gas. Wrocl.*)

(Wiadomości potoczne z Londynu.)

Londyn, 12. września. Dnia 7go października spodziewają się królowej w Liwerpolu. W okolicach górzystych powiewa już teraz chłodne jesienne powietrze. Dnia 29. sierpnia okryły się góry Be-

nalder, Beneveu i Gealcaira (w Inverneshire) śniegiem, podczas gdy niektóre wyższe wierzchołki w Pertshire wolne były od śniegu. Od pięćdziesięciu lat niepamiętają, aby tak wczesnie śnieg upadł. — Przybyły niedawno perski poseł miał wczoraj w Foreign office konferencyę z lordem Palmerstonem, który w tym celu umyślnie przyjechał rano do Londynu, a popołudniu powrócił znowu do swojej wiejskiej majątności w Broatlands. — Jego Excelencya margrabia d'Azeglio, sardyński minister, przybył w odwiedziny do lorda Palmerstona w Broatlands. — Sir Bulwer, angielski poseł w Ameryce południowej, który się teraz tu znajduje, pracował wczoraj w Foreign office. — Lord John Russel przyjechał wczoraj znowu w pobliże Londynu, do Pembroke Lodge, Richmond Park. — Sir G. Grey (sekretarz spraw wewnętrznych) zrobił wraz z lady Grey na rządowym paropływie „Lightning“ wycieczkę do wysp Orkney, a w powrocie zwiedził wszystkie w miastach północnej Szkocyi szkoły i więzienia, gdzie mu po większej części jego małżonka towarzyszyła. — Infant Don Juan Hyspanii przybył zwiedzić wystawę Londyńską. — Wczoraj zawarł rząd z panami Lemon Hart i syamem kontrakt do liwerowania 50,000 galonów rumu dla marynarki, a z panami W. S. Schuttleworth i spółka do liwerowania 50,000 funtów herbaty, również dla marynarki. Ale nitylko wymienione domy są liwerantami rządowymi. (*Ltd.*)

Francya.

(Wykaz banku francuskiego. — Pogłoski o coups d'état. — Wiadomości potoczne.)

Paryż, 13. września. Tygodniowy wykaz banku francuskiego z 11. b. m. świadczy o zmniejszeniu się dyskonto o więcej niż o 4 miliony. Portefeuille Paryża zmniejszył się tylko o 430,000 franków, a w bankach filialnych o 3 mil. 600,000 fr.; zatem wynosi teraz tylko 96 milionów. Znajdujące się w obiegu banknoty doznały także znacznego ubytku. Wynoszą teraz 4,500,000 fr. w Paryżu a 3,600,000 fr. w departamentach. Suma wydanych banknotów wynosi przeto tylko 518¹/₂ milionów. Zapas gotówki banku pomnożył się znowu o 2,700,000 frank. w Paryżu, lecz zato zmniejszył się na prowincyi o 1,700,000 frank. Wynosi więc obecnie 620 mil. i przewyższa sumę banknotów o 100 milionów. Bieżący rachunek skarbu powiększył się o 1 milion i wynosi teraz 126,400,000 franków.

Jakkolwiek niepotwierdziły się dotąd wcale kilkakrotne pogłoski o zamierzanych zamownych krokach rządu (coups d'état) tak dalece, że cała gadanina ta stała się już nawet śmieszna, przecież uderza to każdego myślącego człowieka, dlaczego obecnie pogłoska ta trwa, z taką uporczywością utrzymuje się, rozszerza i coraz więcej prawdopodobieństwa nabiera. Co jednakże jeszcze rzeczą ważniejszą i oczywistą: kursa spadły niespodzianie bardzo znacznie. Że armia kłameców politycznych korzysta z tej okoliczności i z usposobienia ludu, aby szerzyć pogłoskę, że prezydent zamysła w poniedziałek na dniu 15. b. m. przy sposobności założenia kamienia węgielnego do gmachu targowego odbyć swój uroczysty wjazd do Tuilerów, że wynurzy tam publicznie swoje życzenie pod względem ustawy z 31go maja i tym podobnie, i że baśnie takie znajdują wiarę, jest to naturalnie tylko dowodem tego, że ślepa wiara masy zawsze jednakową zostaje. Wszelako trzeba zrobić różnicę pomiędzy wymysłami próżnych nowiniarzy, a tém, co jako możliwe albo nawet prawdopodobne opierać się może na pewnych przeczuciach opinii publicznej. I z tego też względu zdaje się być w istocie nie nadto śmiałem to przypuszczenie, że pałac Elysée w razie, gdyby zgromadzenie narodowe niewotowało rewizyi konstytucyi, gdyby ustawa z 31go maja niezostała zniesiona lub zmodyfikowana, jako też, jeżeli wybory niezostaną rozpisane na miesiąc luty lub marzec, jeżeli stan rzeczy pozostanie tak zawiłym, jakim jest obecnie, a kandydatura księcia Joinville w istocie więcej znaczenia nabierze, — że mówimy przy takich stosunkach pałac Elysée niezechce oczekiwać całkiem cierpliwie, w milczeniu i nieczynności terminu wyborów w maju 1852 niestając się przygotować jakimkolwiek sposobem korzystne dla siebie rozwiązanie katastrofy. Pierwej jednak uznaj gabinet za potrzebne zaradzić dalszemu szczerzeniu się pogłosek o samownych krokach rządu, i w Buletynie paryżkim, w *Patrie* i w innych półurzędowych dziennikach ogłosić je za bezzasadne. „Od dwóch lub trzech dni — powiedziano tam — rozszerzyły się w Paryżu pogłoski o samownych krokach rządu. Dotychczas nieuznawaliśmy te pogłoski godnemi zaprzeczenia. Lecz uporczywość, z jaką nieprzyjaciele porządku rozszerzają owe kłamstwa, wkłada na nas obowiązek oświadczyć publicznie, że żaden człowiek rozsądny i poważny niemoże dać najmniejszą wiarę podobnym fałszywym wymysłom.

— Nagłe spadanie kursów usprawiedliwiają dostatecznie najnowsze zmiany ważne, które niespodzianie i wbrew istniejącemu regulaminowi wojskowemu zaszły w załodze paryżkiej.

— W przyszły poniedziałek ma się odbyć założenie kamienia węgielnego do nowego gmachu targowego. Prezydent republiki będzie obecny przy tej uroczystości. Porobiono już wszelkie przygotowania ku temu.

— Kwestya pod względem sporów zachodzących między Buenos-Agres i Brazylią ściągnęła na siebie szczególną uwagę rządu francuzkiego i angielskiego. Obadwa rządy te postanowiły, jak słyhać zachować się neutralnie; lecz na razie będą interweniować w tym zamiarze, aby ile możności ochronić własność rezydujących tam Europejczyków. Instrukcye w tym duchu miano wysłać już do reprezentantów obydwóch mocarstw w Buenos-Ayres i Rio-Janciro. (*G.P.*)

(Depesza telegraficzna.)

Paryż, 15. września. 5% R. 91,70; 3% 55,90. Odbyło się uroczyste założenie węgielnego kamienia na gmach centralny. —

W mowie prezydenta czytamy: „Mamy nadzieję, że zapomocą nieba i dobrych obywateli otrzyma Francya gmach socyalny dla obrony przeciw gwałtom i niemętnościom ludzkim.“ — W departamencie Ardèche proklamowano stan oblężenia. Komisya nieustająca pochwaliła to rozporządzenie. (L.)

Włochy.

(Poczta włoska.)

Turyń, 14. września. Na równinie pod Alessandria przygotowują na 25. września wielki manewr wojskowy. W tym celu ściągną 30 batalionów piechoty, 6 pułków kawalerji i ośm baterji. Książę Geny obejmie naczelne dowództwo nad skoncentrowanym wojskiem.

Neapol, 5. września. Najwyższy sąd skazał dwadzieścia pięć lazzaroni za udział w rozruchach rewolucyjnych na 15 do 25 lat więzienia. Wielu już osadzonym zbrodniarzom politycznym złagodził król znacznie zasądzoną karę. — Tutejszego angielskiego posła Sir Temple powołano spiesznie kurjerem do Londynu, dla rozmówienia się z lordem Palmerstonem względem niektórych przedmiotów wielkiej wagi.

Rzym, 10. września. *Osservatore romano* zawiera list sekretarza stanu Antonelli, wydany do biskupów toskańskich, który zupełnie zbija pogłoski o zatargach między rządem wielkiego księcia i stolicą apostolską. Bez uszczerbku zagwarantowanej wolności we wszystkich rozporządzeniach duchownych należy jednak przychylić się do życzenia rządu wielkiego księcia i przy ogłoszeniu plakatów publicznych porozumiewać się z władzami rządowymi. Należy także mieć ścisły wzgląd na powody polityczne, które przy obsadzeniach duchownych publicznie władze przytoczą, a mianowicie gdy idzie o stosunki z zagranicą. (L. k. a.)

(Wiadomości potoczne z Turynu.)

Ku końcu tego miesiąca odbędą się znowu wielkie wojskowe manewry pod Walencyą, przy tej sposobności zwiedzi król południowe prowincje państwa i już zapowiedział swe przybycie do Alessandrii. — Podczas niebytności króla i wszystkich ministrów wypracował pan DeForesta, jak zapewniają, pewną liczbę projektów do ustawy, a między temi także jeden o dziennikarstwie. W namienionym projekcie nakazano ściśle trzymać się wyznaczonych kategorii, i tak religijny dziennik nie może się zajmować jak tylko religią, a polityczny tylko polityką. — Dzienniki zawierają jeszcze dodatkowe szczegóły o festynach w Geny. Tamtejsza gwardya narodowa liczy niemal 4500 ludzi, z których trzy czwarte części przy poświęceniu chorągwi były obecne.

(Traktat handlowy rządu neapolitańskiego z wysoką Portą.)

Neapol, 3. września. Rząd neapolitański zawarł z wysoką Portą nowy traktat handlowy i nawigacyjny na lat 10 i ogłosił prawomocność jego od dnia 27. lipca 1851. Główne postanowienia tego traktatu są następujące: Wszystkie zapewnione dawniejszemi traktatami prawa i przywileje zostały potwierdzone nadal, wyjąwszy przyjęte do tego traktatu modyfikacje; poddanym królestwa obojg Sycylii i ich okrętom zostały zapewnione wszystkie te korzyści, jakich używają najbardziej uwzględniane narody w Turcyi; cło od wyrobów królestwa obojg Sycylii jako też od wprowadzonych na okrętach neapolitańskich i sycylijskich towarów zagranicznych, zostało ustanowione na 3proc. wartości przy wprowadzaniu do Turcyi; jeżeli zaś poddani królestwa obojg Sycylii sprzedadzą towary swoje zaraz za wprowadzeniem do Turcyi, lub wysła je na sprzedaż w głąb kraju, natenczas mają opłacać jeszcze 2proc. wartości jako należytość dodatkową, która razem z pierwszą pobierana i zapisywana będzie; handel w Turcyi dozwolony jest poddanym królestwa obojg Sycylii pod temi samymi warunkami co Turkom, dla których wszakże zastrzeżona jest prowadzenie rzemiosł miejscowych i drobna sprzedaż wyrobów przemysłowych. Wyjątki ustanowione pod względem wolnego handlu ściągają się do zakazu wprowadzania broni wojennej i prochu (wyjąwszy małe quantum) jako też zagranicznej soli i alunu. Częściowa sprzedaż zagranicznej tabaki, wina i innych gorących napojów nie jest dozwolona poddanym królestwa obojg Sycylii; również zostało im zabronione łowienie pjawek i sprzedawanie ryb; wywóz tureckiej soli, alunu, tytoniu i tabaki może nastąpić tylko za opłatą przepisanych w Turcyi należytości, a jedwab' turecki może być wyprawiany tylko przez pewne zatoki. Okrętom poddanych królestwa obojg Sycylii dozwolony jest wolny przejazd przez Dardanele. Te same postanowienia mają być przestrzegane także przy wprowadzaniu neapolitańskich i sycylijskich wyrobów do księstw naddunajskich. Rząd neapolitański zaś zapewnił poddanym tureckim i ich okrętom wszystkie te korzyści, których używają najbardziej uwzględniane narody w królestwie obojg Sycylii. Obie strony kontraktujące zastrzegły sobie prawo wypowiedzenia traktatu. (Austr.)

(Depesze telegraficzne.)

Neapol, 9. września. Wczoraj odbyła się w obecności króla wielka wojskowa parada w liczbie 35,000 ludzi, to jest 34 batalionów piechoty, 42 szwadronów kawalerji i 72 armat. Naczelne dowództwo nad skoncentrowanym wojskiem miał generał lieutenant Selvaggi.

Rzym, 14. września. Dziś przybył tu francuski minister Magne. Dekret ministra finansów ogłasza, że zredukowane na 15½ banknoty republikańskie pomimo upłynionego już terminu, jednak jeszcze po 25. września w wszystkich publicznych kasach przyjmowane będą. (L. k. a.)

Niemce.

(Litogr. „koresp. austr.“ o traktacie handlowym między Prusami i Hanowerem.)

Niemówiliśmy dotychczas, pisze litografowana korespondencya austriacka, o zawartym między Prusami i Hanowerem traktacie handlowym i cłowym, ponieważ opinię naszą niezasadzamy na pierwszych częściach pobieżnych, częścią niedokładnych doniesieniach dziennikarskich, ale poprzednio czekaliśmy na tekst samego traktatu, który teraz ogłoszony przystępnym się już stał sądowi opinii publicznej.

Dowiadujemy się, że do tego traktatu niezadługo przystąpić mają księstwa Meklenburg, Oldenburg, Schaumburg-Lippe i Brunświk; przeciwnie zaś miasta hanzeatyckie a mianowicie potężny swym handlem Hamburg, niechcą zrzec się korzyści teraźniejszego swego stanowiska, zostając poniekąd północno-niemieckimi wolnymi portami.

Z naszego stanowiska musimy głównie na dwa postanowienia rzeczzonego traktatu zwrócić uwagę. Ustanowiono bowiem wyraźnie w pierwszym artykule tego traktatu, że istniejące w związku cłowym zasady i instytucje stanowią podstawę nowego sprzymierzenia. Zaprowadzone w tym względzie zastrzeżenia i modyfikacje nienaruszają bynajmniej zasady, a w ogóle wzięwszy stosuje się Hanower do zasady cła ochronnego, która także i u nas niezadługo będzie zaprowadzona.

Różnica zaś zachodząca między handlowo-politycznymi zasadami związku podatkowego, a temi które wyznaje rząd austriacki, była daleko większa, aniżeli ta, która panuje między handlową polityką Austrii i związku cłowego. Usiłowania Austrii, aby w życie wprowadzić ideę wielkiego niemiecko-austriackiego związku, znalazłyby w związku podatkowym większego przeciwnika, aniżeli w związku cłowym. Tam bylibyśmy musieli walczyć z ukonsolidowanymi interesami materyalnemi, a tu zasada się opór objawiający się w niektórych organach opinii publicznej, tylko na przemijających politycznych usposobieniach, których miejsce zajmie wnet lepsze wyrozumienie i głębsze pojęcie prawdziwych i żywotnych interesów obydwóch stron.

Wyrzeczono obawę, że Prusy na przyszłej konferencji państw należących do związku cłowego, na której także obecnym będzie hanowerski pełnomocnik w imieniu i w interesie związku podatkowego, zniżą istniejące teraz w związku cłowym postanowienia taryfy w duchu polityki wolnego handlu. Tę obawę uważamy za bezasadną, albowiem Prusy z jednej strony muszą ochraniać materyalny interes własnych prowincji mianowicie Szlązka i krajów nadreńskich, a z drugiej strony obstawać będą zatem także południowe państwa związku cłowego, Prusy zaś same zapewne nie zechcą dać powodu do zerwania niemieckiego związku cłowego, który właśnie powstał za przyczynieniem się rządu pruskiego.

Co do celł od przywozu towarów kolonialnych, jest naszym zdaniem, że na przyszłej konferencji związku cłowego okaże się tendencya znizenia ich na jak najmniejszą stopę. Ale niemasz w tem niebezpieczeństwa dla zaprowadzenia niemiecko-austriackiego związku cłowego i handlowego. Cła te mają głównie finansowe znaczenie a w skutku swoim równają się podatkowi konsumcyjnemu. Dla każdego państwa, którego finanse na to pozwalają, może znizenie tych celł być pożądanem. Zresztą znizenie celł od artykułów konsumcyjnych niezawsze jest połączone z niedoborem w dochodach cłowych, ponieważ za znizeniami należytościami idzie zwykle większa konsumcyja a przemysłownictwo się zmniejsza. Uwolnienie podobnych artykułów od ciężącego na nich podatku ułatwia i przyspiesza przytem handel na wielkiej targowicy świata, a interes finansowy tylko chwilowo nie zaś na dłuższy czas jest naruszony. Artykuł 14. pomienionego traktatu opiewa wyraźnie, że jeżeli przed jego upływem, t. j. przed 31. grudnia 1865 przyjdzie do skutku związek cłowy wszystkich państw niemieckich, traktat ten ma ustać równocześnie z zaczęciem tego związku.

Myśl niemiecko-austriackiego połączenia cłowego przyjęta jest, jak widzimy, wyraźnie w tej stypulacyi; owa strona po której się oczekuje przystąpienie do usiłowań Austrii, nie uważa tej myśli za niepodobny ideał, nabywa ona owszem praktycznego znaczenia, widąc zbliżającą się chwilę, gdzie wspólność materyalnych interesów przynagli do obopólnego trwałego połączenia.

Nietraciliśmy nigdy nadziei, że ten pomysł potęgą swojej siły żywotnej zwolna sam sobie utoruje drogę, oczekujemy przeto dalszego rozwoju stosunków między niemieckim związkiem cłowym a północno-niemieckim związkiem podatkowym, bez obawy dla własnych interesów.

Zresztą zdaje nam się być rzeczą prawdopodobną, że Prusy same na przyszłym terminie wypowiedzą istniejący traktat związku cłowego. Ponieważ bowiem obecny traktat we wszystkich zmianach taryfy wymaga jednogłośnej uchwały wszystkich państw do związku należących, a przytem bez poprzedniego wypowiedzenia sam się przedłuża, przeto mogłyby Prusy jeżeli go same niewypowiedzą, przyjść w przykre położenie, iżby które z małych państw niemieckich wypowiedzając traktat przeszkodziło ich planom. (L. k. a.)

(Wiadomości potoczne z Frankfurtu.)

Frankfurt, 13. września. Mianowany dla niemieckiej floty wydział sejmu związkowego prosił o upoważnienie wezwania trzech znawców rzeczy, którzy się względem następujących trzech punktów oświadczyć mają: 1) jaką wielkość powinna mieć flota Północnego morza, aby swemu zamiarowi odpowiedziała; 2) jakie powinno być jej urządzenie i jakie względy należy mieć w utworzeniu jej na istniejące na Adryatyckim i Bałtyckim morzu eskadry; 3) jakich środków należy użyć na pierwsze urządzenie floty i na potrzebne do jej utrzymania zakłady? Zgromadzenie związkowe zezwoliło dnia 6go b. m. na przywołanie znawców rzeczy.

— Ze strony angielskiego i francuskiego rządu nadeszła odpowiedź na notę związkowego zgromadzenia względem przystąpienia całej monarchii austriackiej do niemieckiego związku. Namienione odpowiedzi zawierają te same myśli, jakie roku 1834 w protestacji przeciw obsadzeniu wojskiem miasta Frankfurtu przytoczono.

Wkrótce spodziewamy się tu uchwały związkowej dla zabezpieczenia niemieckiej związkowej własności w Holsztynie. Austria i Prusy działają w szleswigo-holsztyńskiej sprawie w ścisłym porozumieniu i zastępują wszelkie interesa Niemiec z największą sprężystością.

(Kurs giełdy frankfurtskiej z 16. września.)

Metal austr. 5% — 78 $\frac{1}{4}$; 4 $\frac{1}{2}$ % 68 $\frac{3}{8}$. Akcje bank. 1236. Sardynskie — Hyspańskie 3% 34. Wiedeńskie 101.

Prusy.

(Przypadek księcia Prus.)

Berlin, 15. września. Według telegraficznej depeszy, nadeszłej dziś wieczór z Koblency do Sanssouci, wydarzył się Jego królewicz. Mości księciu Prus przypadek, że podczas popisów wojskowych koni pod nim upadł, przecho się w lewe kolano i lewe ramię lekko zranił, tak iż zadne Mu nie grozi niebezpieczeństwo. (P.Z.)

(Kurs giełdy berlińskiej z 18. września.)

Dobrowolna pożyczka 5% — 103 $\frac{3}{8}$. 4 $\frac{1}{2}$ % z r. 1850 — 103 $\frac{3}{4}$ l. Obligacje długu państwa 89 $\frac{1}{4}$. Akcje bank. 99. Frydrychsdory 13 $\frac{1}{12}$. Inne złoto za 5 tal. 9 $\frac{1}{12}$. Austr. banknoty 86 $\frac{1}{12}$ l.

Dania.

(Adres deputowanych althingu islandzkiego do ludu islandzkiego. — Zwołanie sejmiku duńskiego na dzień 4. paźd.)

Kopenhaga, 14. września. *Faeredlandet* a po nim i inne dzienniki tutejsze podają adres do ludu islandzkiego, który po rozwiązaniu althingu islandzkiego ogłosiło 37 z pomiędzy 43 członków jego. W tym adresie podają podpisani mężowie althingu ludowi islandzkiemu przegląd całego toku obrad, na dowód, że zrobionemu przez król. komisarzy zarzut marnowania czasu bez korzyści, jest całkiem bezzasadny.

— Gazeta departamentowa podaje następujący otwarty list, wydany na dniu 8. b. m. z ministerjum spraw wewnętrznych:

„My Fryderyk Siódmy, z Bożej łaski król Danii i t. d. podajemy do wiadomości: Postanowiliśmy najlaskawiej, aby roczny sejm państwa zebrał się w sobotę na dniu 4. października r. b.

Ogłaszając to wszystkim kochanym i wiernym poddanym Naszym rozkazujemy odnośnie do 24. §. ustawy zasadniczej wszystkim członkom sejmiku państwa, aby w oznaczonym dniu przybyli do Naszego zamku Christiansborg w naszym rezydencyjalnym mieście Kopenhadze dla otworzenia sejmiku państwa, które o 12. godz. w południe po odbytem poprzednio nabożeństwie w kaplicy zamkowej nastąpi.

Do tego mają się zastosować wszyscy ci, których to obchodzi.“

(G. Pr.)

Szwecya i Norwegia.

(Sprawy zajmujące uwagę publiczną w Christianii.)

Chrystiania, 11. września. Do rzędu spraw, któremi obecnie zajęta jest uwaga publiczna w Norwegii, należy uchwała Adelsthingu nakazująca bankowi, aby banknoty swoje mieniał na srebro w Christianii. Izba ludu odrzuciła już po raz drugi 11stu głosami uchwałę Adelsthingu względem zmienienia ustawy tyczącej się banku Norweskiego.

(G. Pr.)

Królestwo Polskie.

(Manifest Cesarza Jego Mości. — Ułaskawienie. — Zebranie właścicieli listów zastawnych dla wyboru radców komitetu.)

Warszawa, 17. września. Z Bożej Łaski My Mikołaj Pierwszy, Cesarz i Samowładca wszech Rosyi etc. etc. etc. Oznajmuję wszystkim wiernym Naszym poddanym: 22. sierpnia r. b. ukochana Synowa Nasza, Wielka Księżna Aleksandra Józefówna, Małżonka ukochanego Naszego Syna W. K. Konstantego Mikołajewicza, powiła Nam Wnukę, a JJ. CC. Wysokościom Córę, Imieniem Olę. Takowe Naszego Cesarzowskiego Domu pomnożenie, uznając jako nowy dowód Błogosławieństwa Boskiego, na pociechę Naszą zesłanego, My w zupełności przekonani jesteśmy, że wszyscy Nasi wierni poddani wzniosą z Nami do Najwyższego gorące modły o szczęśliwy wzrost i pomysłność Nowo-narodzonej. Rozkazujemy pisać i mianować wszędzie gdzie należy, tę ukochaną Nam Wnukę, Nowo-narodzoną Wielką Księżnę, Jęj Cesarzką Wysokością.

Dan w Moskwie, 24. sierpnia roku od N. Ch. P. 1851, a panowania Naszego 26.

Na oryginale własną J. C. Mości ręką podpisano:

Mikołaj.

— Najjaśniejszy Pan, przychylnie do wniosku JO. księcia Namiestnika Królestwa, Najmiłościwiej zezwolił raczył na złagodzenie kary Mieczysława Zarebskiego, za przestępstwo polityczne w r. 1846 do robót w kopalniach zesłanego, przez zupełne uwolnienie go od tychże robót z pozostawieniem go otoli w Syberyi na osiedleniu.

— Onegdaj o godzinie 10tej rano. odbyło się w Sali Giełdy Warszawskiej, w gmachu banku polskiego, zebranie Właścicieli listów zastawnych, dla wyboru dwóch radców do komitetu właścicieli listów zastawnych Królestwa Polskiego, w miejsce wychodzą-

cych z urzędowania. Posiedzeniu temu przewodniczył w zastępstwie JW. Radcy Tajnego, Senatora Morawskiego, Dyrektora Głównego Prezydującego w komisji rządowej przychodu i skarbu, JW. Radca tajny Józef Tymowski, Prezes banku polskiego. Po zagajeniu obrad, JW. Prezydujący zaprosił na Assessorów zebrania JW. Referendarza Stanu Romana Młodzianowskiego i Franciszka Gostkowskiego, a na sekretarza W. Maurycego Załęskiego. Następnie z grona zasiadającego komitetu właścicieli listów zastawnych, pod przewodnictwem swego prezesa sędziego Apellacyjnego, Józefa Ornowskiego, radca tegoż komitetu Karol Moycho, odczytał sprawozdanie, poczem przystąpiono do wyboru dwóch radców do komitetu, na przeciąg następny lat 4. W skutek głośnego wotowania, większością głosów powołani na radców: Józef Kalasanty Szaniawski i Kazimierz Władysław Wojcicki; na zastępców zaś: Jan Nepomucen Leszczyński i Aleksander Moldaur. Na liście obradujących było osób 220.

Wiadomości handlowe.

(Ceny targowe w obwodzie Stryjskim.)

Stryj, 16. września. W pierwszej połowie b. m. sprzedawano na targach w Stryju, Kałuszu, Wojniwie, Żurawnie i Mikołajowie w przecięciu korzec pszenicy po 17r.15k.—18r.—17r.—18r.20k.—16r.30k.; żyta 12r.15k.—13r.—12r.—13r.45k.—12r.; jęczmienia 9r.—9r.—10r.—11r.15k.—8r.; owsa 6r.—6r.—6r.—7r.30k.—5r.15k.; hreczki 0—14r.—0—0—7r.; kukurudzy 12r.—12r.30k.—14r.—0—0; kartofli tylko w Stryju 6r. Cetnar siana po 3r.—3r. 45k.—1r.30k.—4r.10k.—0. Sąg drzewa twardego kosztował 13r. 20k.—27r.30k.—6r.15k. (mieszanego) 11r.40k.—10r., miękkiego 10r.—20r.—0—7r.30k.—0. Za funt mięsa wołowego płacono 8 $\frac{1}{2}$ k.—8 $\frac{1}{2}$ k.—8 $\frac{3}{4}$ k.—9k.—8 $\frac{1}{2}$ k. i za garniec okowity 4r.15k.—4r.—3r. 20k.—2r.30k.—3r.20k. w. w. Nasienia konicza i wełny nie było w handlu.

Kurs lwowski.

Dnia 22. września.

	gotówka		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	5	28	5	32
Dukat cesarski	5	33	5	38
Półimperyal zł. rosyjski	9	34	9	38
Rubel śr. rosyjski	1	50 $\frac{1}{2}$	1	51 $\frac{1}{2}$
Talar pruski	1	44	1	46
Polski kurant i pięciozłotówk.	1	21	1	22
Galicyjskie listy zastawne za 100 złr.	85	20	85	50

(Kurs wekslowy wiedeński z 19. września.)

Amsterdam 166 $\frac{1}{2}$ l. 2. m. Angsburg 119 $\frac{1}{2}$ l. uso. Frankfurt 119 l. 2. m. Genua 140 $\frac{1}{2}$ p. 2. m. Hamburg 176 $\frac{1}{2}$ l. 2. m. Livurna 117 $\frac{1}{2}$ p. 2. m. Londyn 11.50. l. 2. m. Medyolan — Marsylia 141 p. Paryż 141 l. Lyon — Bukareszt — Konstantynopol —. Agio duk. ces. —.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 20. września.

Hr. Borkowski Dunin, Bolesław, z Kołomyi. — Hr. Kalinowski Władysław, z Bakowic. — Hr. Rey Karolina, z Przecławia. — PP. Matusiewicz Stanisław, z Rosyi. — Babecki Władysław, z Horozanki. — Wysocki August, z Gródka. — Cieński Zygmunt, z Czerniowiec. — Sz wajkart Karol, z Rykowa. — Rubezyński Władysław, z Pokawiec.

Dnia 21. września.

Hr. Gołuchowski Stanisław, z Skąy. — Hr. Krasicki Kazimierz, z Lubienia. — PP. Victor Walenty, z Koziełnik. — Karnicki Feliks, z Rogużna. — Niezabitowski Kwiryn, z Płuchowa. — Deszert Eugeniusz, z Żółkwi. — Kłodziński Adam, z Poreba. — Rulikowski Jan, z Uhrynowa. — Zucker Zygmunt, z Stryja. — Mochnacki Piotr, z Gródka. — Chrzanowski Ignacy, z Cwiłowej. — Hulimka Teodor, z Chłopiatyna. — Kilanowski Tytus, z Żelichowa-Wielkiego.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 20. września.

Hr. Kuczowski Kazimierz, do Krakowa. — Hr. Połetyło Seweryn, do Korczmina. — Hr. Ysenburg Maurycy, do Stanisławowa. — PP. Terlecki Julian, do Łanowca. — Papara Stanisław, do Dolnicza. — Głogowski Gastaw, do Żółkwi. — Pawlikowski Klemens, do Szczerzeka.

Dnia 21. września.

Baron Bees Heleodor, do Kałusza. — Br. Hersedorf Jobst, do Krakowa. — PP. Zagórski Karol, do Kołodziejowa. — Sz wajkart Karol, do Bykowa. — Łączynski Józef, z Batiatycz. — Głogowski Seweryn, do Żółkwi. — Bocheński Alojzy, do Ottyniowiec.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 21. września.

Pora	Barometr wmierny do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaura.	Sredni stan temperatury do g. 6. zr.	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6 god. zr.	28 1 10	+ 6,5°	+ 17,5°	południowy	pochm. ☉
2 god. pp.	28 1 6	+ 17°	+ 6,5°	"	" "
10 g. w.	28 1 5	+ 13°		połud.-wschodni	" deszcz

THEATR.

Dziś: dramat polski: „Sięrota z Genewy.“

Jutro: epera niem.: „Die Zauberflöte.“